

Tóm tắt truyện ngắn Bến quê của Nguyễn Minh Châu

Tóm tắt truyện ngắn Bến quê của Nguyễn Minh Châu - Bài mẫu 1

Nhĩ từng được đi khắp nơi trên thế giới gần như không bỏ sót xó xỉnh nào. Nhưng mãi đến khi về già, bị bệnh hiểm nghèo, nằm một chỗ, anh mới nhận ra mình chưa từng đặt chân đến bãi bồi bên kia sông Hồng mà từ cửa sổ nhà mình có thể nhìn ra. Đó cũng là lúc anh phát hiện vùng đất ấy mang vẻ đẹp bình yên, thơ mộng mà hết sức mộc mạc, hoang sơ. Và cũng phải đến lúc này, Nhĩ mới cảm nhận được hết sự tàn tảo vất vả, tình yêu thương và đức hi sinh thầm lặng của vợ mình; anh khát khao được một lần đặt chân lên bãi bờ bên kia sông. Các miền đất thật gần gũi nhưng lại xa vời vô cùng.

Mình không thể thực hiện được ước muốn đó, anh sai Tuấn, con trai mình đi sang bờ sông bên kia. Nhưng nó còn trẻ người non dạ, không hiểu được ý nghĩa sâu xa trong lời nói của anh nên nó ra đi trong sự miễn cưỡng. Và rồi nó bị thu hút bởi những trò chơi điện tử ven đường mà làm lỡ mất chuyến đò sang bờ duy nhất trong ngày. Cũng chính vì thế, Nhĩ chiêm nghiệm ra được cái quy luật đầy nghịch lí của cuộc sống: "Con người ta khó tránh khỏi cái vòng vèo, chùng chình, phải dứt ra khỏi nó để hướng tới những giá trị đích thực của cuộc sống."

Ông giáo Khuyến, cụ già hàng xóm lại sang thăm Nhĩ. Cụ hốt hoảng chợt thấy mặt mũi Nhĩ đỏ rựng lên một cách khác thường. Ngay lúc ấy con đò ngang cũng vừa cập bến.

Tóm tắt truyện ngắn Bến quê của Nguyễn Minh Châu - Bài mẫu 2

Chuyện kể về nhân vật Nhĩ đã từng đi khắp nơi trên trái đất. Nhưng về cuối đời lại bị cột chặt vào giường bệnh bởi một căn bệnh hiểm nghèo đến nỗi không thể dịch chuyển lấy vài mươi phân trên cửa sổ. Nhìn sang bãi bồi bên kia sông Hồng.

Chính vào thời điểm ấy Nhĩ đã phát hiện ra vùng đất bên kia sông nơi bến quê quen thuộc một vẻ đẹp bình dị mà hết sức quyến rũ. Cũng chính lúc nằm liệt giường Nhĩ mới cảm nhận được hết nỗi vất vả, tình yêu thương, đức hi sinh thầm

lặng của vợ mình. Nhĩ khát khao được một lần đặt chân lên bãi bờ bên kia sông. Các miền đất thật gần gũi nhưng lại xa vời vô cùng.

Không thể thực hiện được cái điều mình khao khát. Nhĩ đã nhờ đứa con trai thay mình sang đặt chân lên bên bờ bên kia sông. Nhưng đứa con không hiểu ước muốn của cha nó miễn cưỡng và bị hút vào trò chơi hấp dẫn trên đường đi để rồi bị lỡ chuyến đò ngang duy nhất trong ngày.

Từ đó Nhĩ đã chiêm nghiệm được cái quy luật đầy nghịch lí của cuộc sống: "Con người ta khó tránh khỏi cái vòng vèo, chùng chình, phải dứt ra khỏi nó để hướng tới những giá trị đích thực của cuộc sống."

Tóm tắt truyện ngắn Bến quê - Bài mẫu 3

Nhĩ – nhân vật chính của truyện – từng đi khắp nơi trên trái đất, cuối đời bị lâm bệnh hiểm nghèo, đến nỗi không thể tự chuyển dịch lấy vài mươi phân trên chiếc phản gỗ kê bên cửa sổ. Nhưng chính lúc này, Nhĩ phát hiện ra bãi bồi bên kia sông của quê hương mình thật đẹp, thật quyến rũ. Và cũng phải đến lúc này, Nhĩ mới cảm nhận được hết sự tàn tạ vất vả, tình yêu thương và đức hi sinh thầm lặng của vợ mình là chị Liên. Trong lòng anh bỗng trào dâng một khao khát: được đặt chân một lần lên cái bờ bãi bên kia sông. Anh nhờ cậu con trai thực hiện giúp mình ước mơ ấy. Đứa con không hiểu ý bố nên nhận lời một cách miễn cưỡng. Trên đường đi, cậu ta lại sa vào đám chơi phá cờ trên hè phố và để lỡ chuyến đò ngang duy nhất trong ngày. Từ tình huống này, Nhĩ chiêm nghiệm ra được cái quy luật phổ biến của đời người: "Con người ta trên đời thật khó tránh khỏi những điều vòng vèo chùng chình trong cuộc sống..."

Cuối truyện, khi thấy con đó ngang chạm mũi vào bờ bên này, Nhĩ thu hết tàn lực cuối cùng của mình để đu mình nhô ra ngoài cửa sổ, giơ cánh tay gầy guộc ra khoát khoát y như đang khấn thiết thúc giục.

Tóm tắt truyện ngắn Bến quê - Bài mẫu 4

Suốt đời Nhĩ đã từng đi tới không sót một xó xỉnh nào trên trái đất, nhưng anh chưa bao giờ đi đến cái bờ bên kia sông Hồng ngay trước cửa nhà mình.

Thế mà giờ đây, Nhĩ ốm nằm liệt giường. Phiến lưng đã có nhiều mảng da thịt vừa chai cứng vừa lở loét. Đầu thu hoa bằng lăng đã thừa thốt và nhạt màu, bờ bãi sông Hồng phơ ra một màu vàng thau xen với màu xanh non trước khuôn cửa sổ của gian gác nhà Nhĩ. Anh đang nằm trên tấm phản cho Liên, vợ anh bón thức ăn, và cho Tuấn, đứa con trai thứ hai cầm chiếc khăn bông tắm nước ấm khế lau miệng... Liên mặc áo vá, anh ngấm nhìn rồi khẽ thốt lên: "Suốt đời anh chỉ làm em khổ tâm... mà em vẫn nín nhịn. Câu chuyện tâm tình mơ ước, Liên rót thuốc vào bát chiết yêu, dẫn dò con vài điều, rồi rón rén bước xuống cầu thang. Thằng Tuấn gần một năm nay đi học tận trong một thành phố phía Nam mới về thăm nhà tối hôm qua đang ngồi vừa nhặt rau vừa đọc sách vội chạy lên khi nghe Nhĩ gọi. Anh ngấm đứa con, thấy nó càng lớn càng có nhiều nét giống anh. Người cha sắp từ già cõi đời đang giấu một điều tâm sự bí mật gì đó trong cái vẻ lúng túng, chợt hỏi con: "Đã bao giờ Tuấn... bên kia chưa". Theo lời yêu cầu khẩn khoản của Nhĩ, đứa con trai mặc quần áo, đội chiếc mũ nan rộng vành, giắt vào người mấy đồng bạc ra đi sang bên sông.

Nhĩ mệt lử đau nhức..., anh cất tiếng gọi yếu ớt, "Huệ ơi! Một cô bé rất xinh đẹp chạy sang. Cô bé lễ phép hỏi Nhĩ, rồi cất tiếng gọi. Cả một lũ trẻ ở tầng dưới lần lượt chạy lên. Chúng xúm vào và rất nường nhẹ giúp Nhĩ từ mép tấm nệm nằm ra mép tấm phản độ năm chục phân mà anh tưởng đi một nửa vòng trái đất. Anh càng yêu lũ trẻ trong ngôi nhà mình.

Ngồi cạnh bậu cửa, sau lưng chống gối kê cao, Nhĩ được nhìn thấy cánh bướm. Con đò, khách qua lại bên sông. Nhĩ nghĩ về vợ anh, đứa con trai của anh. Anh đã tìm thấy được nơi nương tựa là gia đình trong những ngày đau ốm.

Ông giáo Khuyến, cụ già hàng xóm lại sang thăm Nhĩ. Cụ hốt hoảng chợt thấy mặt mũi Nhĩ đỏ rựng lên một cách khác thường. Ngay lúc ấy con đò ngang cũng vừa cập bến.

Tóm tắt truyện ngắn Bến quê - Bài mẫu 5

Truyện kể về nhân vật Nhĩ là người khi còn trẻ đã đi rất nhiều nơi trên thế giới, xa gia đình nhưng khi về già lại mắc phải một căn bệnh trầm trọng không thể tự mình ra khỏi giường. Ông được sự chăm sóc của Liên - người vợ đã tàn tảo chịu đựng gian khổ, hi sinh cả cuộc đời vì chồng vì con. Ông nằm trên giường bệnh và ngấm nhìn cảnh bên kia bờ sông và ông chợt nhận ra cả cuộc đời đi khắp mọi nơi mà đến

bây giờ lại không thể sang được bên sông nơi quê nhà. Ông sai người con trai tên Tuấn làm thay mình một nhiệm vụ cuối của cuộc đời là bắt chuyến đò để sang bên kia bờ sông. Nhưng vì ván cò thể nên Tuấn đã bỏ lỡ chuyến đò của ngày hôm đó và không hoàn thành được ước nguyện của người cha. Nhĩ chợt nhận ra rằng người con có thể lỡ chuyến đò hôm nay nhưng mai lại có thể bắt được chuyến đò khác còn mình thì mãi mãi không thể tự rời khỏi giường bệnh. Chính vì vậy ông đã nhận ra được những giá trị của cuộc sống ở xung quanh mình mà bấy lâu nay ông không biết.

Mời các bạn tham khảo thêm tài liệu tại: [Tài liệu học tập lớp 8](#).

vndoc